

De ziekteverzekering in België

Deze uitgave is een bundeling van een reeks voordrachten, ingericht te Leuven, tijdens het academiejaar 1966-'67, door het Vlaams Rechtsgenootschap, in samenwerking met de Europakring en Medica.

Adm. uitgeverij U.G.A. Heule, 1968/0857/13, 72 blz

-- Onder de titel « HUIDIGE STAND VAN ZAKEN » brengt Prof. DIL-LEMANS een historische en juridische schets van het probleem.

Na een brede benadering van de problematiek wordt de wet Leburton (9 aug. 1963) belicht. De auteur legt de nadruk op het sociale basis-objectief (art. 25) : vestiging van de terugbetaling op reële basis, de

werkelijk gekende en toegepaste tarieven van honoraria en prijzen, waarop hij de vaststelling van deze tarieven toelicht.

Tevens wijst hij op een reeks middelen die de geneesheren er toe aanzetten zich in de nieuwe situatie te begeven.

Na dieper te zijn ingegaan op het stelsel van de overeenkomsten en het stelsel van de akkoorden en de verbintenissen konkludeert schrijver dat structurele en institutionele hervormingen noodzakelijk lijken. Tot slot worden de wetsontwerpen Hulpiau toegelicht (bijgewerkt tot 1-1-1967).

— « IS DE FINANCIËLE SANERING VAN DE ZIV NOG MOGELIJK ? »

door P. DE PAEPE, minister van Sociale Voorzorg.

Via een korte analyse van de verscheidene regeringspogingen tot sanering van de ZIV, wordt de wet Leburton onder de loep genomen. De auteur legt de nadruk op het feit dat deze wet een kompromis inhoudt tussen enerzijds de socialistische en anderzijds de kristelijke optie nl. nationale gezondheidsdienst met kosteloze geneeskunde, of verdeling van Staatstoelagen volgens objectieve criteria en recht van de verzekeringsinstelling op de tegenwaarde van de bijdragebons van haar leden. Hij stelt vast dat niet alle problemen werden opgelost, voornamelijk omdat de aangroei van de uitgaven voor medische verzorging 7 à 8 % bedraagt, terwijl het N.I. amper 5 % stijgt. Als oplossing hiervoor worden enerzijds de vaststelling van de erelonen en anderzijds meer rationeel gebruik van de beschikbare gelden voorgesteld.

— « GENEESKUNDE EN ZIEKTEKOSTENVERZEKERING »

door med. M. DE BRABANTER,
algemeen secretaris v.n. algemeen sindikaat.

In het eerste deel van dit vrij omvangrijk artikel schenkt de auteur vooral aandacht aan de problemen die de financiering der gezondheidszorgen meebrengen voor de economie, en de eisen die deze laatste aan de geneeskunde stelt. Uit deze optiek belicht hij de optie van het algemeen sindikaat, nl. de scheiding tussen geneesheer en economie te overbruggen. Hiervoor dienen partijen met elkaar in contact gebracht. Hoewel men sinds 1913 de weg opgaat naar kollektieve

overeenkomsten stijgt de malaise door de wet van 1944 in het leven geroepen.

Vervolgens krijgen we een analyse van de axiomata van het algemeen syndicaat, nl. het recht van de patient op behoorlijke zorg tegen een draaglijke prijs, de daartoe vereiste organisatie van de geneeskunde, die rekening moet houden met menselijke factoren tegenover de patient en de verstrekkers.

In een tweede deel worden de lijnen van de organisatie voor de gezondheidszorg voor de komende tien jaar omschreven. Deze organisatie beweegt zich op dubbel vlak : het vlak van de coördinatie van de medische voorziening tot een georganiseerd aanbod van gezondheidszorg en het vlak van de integratie van deze zorg in een geordend maatschappelijk bestel. In deze dingen opteert de auteur voor de medewerking van alle betrokkenen aan de besluitvorming.

Vervolgens worden de objectieven van de gezondheidsorganisatie aangeduid, waarna meer specifiek de taak van de huisarts en van de specialist worden belicht.

Tot besluit wenst de auteur een sociaal statuut voor de geneesheer waardoor de geneesheer met open gemoed de evolutie tegemoet zou treden.

— « GEZONDHEIDSPOLITIEK, GENEESKUNDE EN ZIEKTEVERZEKERING »

door R. VAN DEN HEUVEL, Algemeen secretaris van de landverbond der kristelijke mutualiteiten.

In dit vrij beknopt artikel wijst de auteur op de noodzakelijkheid en op leiding, dit om de disproportie tussen de stijging van de medische consumptie en het nationaal inkomen ongedaan te maken.

— « HET STANDPUNT VAN DE SOCIALISTISCHE MUTUALITEITEN »

door P. FALIZE, secretaris-generaal van het nationaal verbond der socialistische mutualiteiten.

De grote verdiensten van de wet Leburton worden uit de doeken gedaan evenals de onmisbare rol van de mutualiteiten.

Tot slot drukt de auteur zijn voorkeur uit voor de forfaitaire honorering van de geneesheer.

— « DE GENEESHEER EN DE ZIEKTEVERZEKERING »

door med. A. WIJNEN, Sec. gen. Nat. Verbond v.d. Sind. Kamers der Geneesheren van België.

Na een korte schets van ontstaan en groei van het dokterssindikalisme worden de opvattingen van het nationaal verbond naar voor gebracht : an de professionele onafhankelijkheid van de geneesheren wordt bijzonder veel belang gehecht. Tevens moet het statuut van de ziekenhuisgeneesheer onder de loep genomen worden.

Als besluit van deze uiteenzetting, waarin de wet Hulpiau en de houding van de federatie Wijnen niet gespaard blijven van kritiek, wenst de auteur een pax medica.

— « DE GENEESHEER IN DE MAATSCHAPPIJ »

door med. W. PEUMANS, sind. Kamers der Geneesheren der prov. Antwerpen, Limburg en Vlaams Brabant.

In deze vrij kernachtige uiteenzetting brengt de auteur de grote principes van de sind. Kamers naar voor, nl. de vrijheid van de zieke in de keuze van zijn geneesheer, vrijheid van therapie, onaantastbaarheid van het beroepsgeheim, en honorering per akte.

Deze eisen impliceren noodzakelijk de onafhankelijkheid van de geneesheer en de primordialiteit van de band dokter-patient.

De konfrontatie van de verschillende standpunten maakt dit werk tot een veelzijdig en interessant geheel. De direktheid waarin het door de behandelingswijze is gesteld draagt bij tot de vlotte leesbaarheid.

